

betale sig at gå på arbejde. 551 kr. om året! Der skal ikke smøres mange madpakker eller købes mange arbejdsskjorter til håndværkeren, før de penge er væk.

Derfor er det jo rigtigt, når økonomerne forudsiger, at pinsepakken i første omgang vil give et tab på 15.000 arbejdspladser. Derudover har økonomerne gjort opmærksom på, at det sorte arbejde vil stige. Så pinsepakken er bestemt ikke en fordel for det danske samfund.

Kigger vi så lidt på, hvad der skal ske fremover, må vi sige, at vi indtil videre holder vejret hen over sommeren. Efteråret kan meget vel gå hen og give anledning til flere problemer, for regeringen har forpligtet sig til sammen med venstrefløjen at indføre en ny afgift på reklamer. Alle embedsmændene har fornuftigt nok advaret imod det og sagt, at det kan ikke lade sig gøre, men man har forpligtet sig til sammen med SF og Enhedslisten at indføre en afgift på reklamer. Så har man forpligtet sig til afgiften på Nordsøen, og endelig kan vi frygte, at man sammen med venstrefløjen vil skære ned på det danske forsvar.

Mens vi her hen over sommeren vil høre, når vi tager ud at bade, når vi tager ud i robåde, at det kun er en tåbe, der ikke frygter havet, er der for Fremskridtspartiet ingen tvivl om, at danskerne til efteråret vil opleve, at det kun er en tåbe, der ikke frygter Socialdemokratiet.

Jann Sjørnsen (KRF):

Folketingsvalget i marts gav statsministeren og regeringen det snævrere tænkelige mandat til at fortsætte regeringssamarbejdet.

Efter dette vink med en vognstang, må man måske nok kalde det, fra vælgerne om, at de ønsker et bredt samarbejde i stedet for blokpolitik, kunne man måske nok have forventet en vis ydmyghed og i det mindste en lidt mere reel samarbejdsvilje fra regeringens side, og her siger jeg ikke mindst til den nok så omtalte pinsepakke.

Jeg skal ikke svinge mig op til det helt vilde ud på dette halvsene tidspunkt – kl. 21.31 – men vil alligevel sige kort og klart, at det var ikke reel samarbejdsvilje, som vi fra Kristeligt Folkeparti side oplevede i de møderunder, der var i forbindelse med forhandlingerne om pinsepakken. Lad mig derfor blot stilfærdigt sige – igen tidspunktet taget i betragtning – at regeringen efter Kristeligt Folkepartis opfattelse skal passe på, at den ikke går hen og får hold i nak-

ken. Der er brug for, at den kigger og samarbejder ind over midten.

Det kræver så til gengæld, vil jeg også sige, at Venstre og De Konservative er villige til at gå ind i et konstruktivt samarbejde, og selvfølgelig også Kristeligt Folkeparti for at tage os selv med. Vi håber, at regeringen vil give både os og den øvrige opposition, og da ikke mindst Venstre og De Konservative, sådanne chancer i den nye folketingssamling.

Om den indholdsmæssige side af pinsepakken vil jeg godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side da helt klart erkender, at der er behov for et indgreb ikke bare over for det private forbrug, men også over for det offentlige forbrug. Det er jo vigtigt at gribe ind over for det private forbrug, for vi kommer ikke uden om, at en del af det private forbrug går til goder, som er importerede, og som dermed også er med til at belaste vores betalingsbalance.

Vi kunne godt tænke os, at der havde været en mere familievenlig profil og en mere beskæftigelsesfremmende profil i den pinsepakke, som regeringen valgte at forelægge for Folketinget. I stedet for at satse på at sænke trækprocenterne i bundskatten, havde vi fra Kristeligt Folkepartis side hellere set, at man havde indført et bundfradrag på bruttoskatten i lighed med det bundfradrag, man har på bundskatten på ca. 32.000 kr. Et sådant bundfradrag på bruttoskatten ville i virkeligheden kunne finansieres ved, at man ikke nedsatte bundskatten helt så meget, som regeringen havde foreslået. Man kunne bare have undladt at sænke den mere end 1 pct. i stedet for de 2 pct., som regeringen foreslog. Så havde man mere end kunnet finansiere et sådant bundfradrag på bruttoskatten, og der ville endda have været 2 mia. kr. tilovers til kompensation, ikke mindst til pensionisterne, for den virkning, de grønne afgifter måtte have.

Når vi har været optaget af et bundfradrag på bruttoskatten, er det, fordi et sådant bundfradrag vil gavne især lavindkomstgrupperne, også langt mere end den nedsættelse af bundskatten med de 2½ pct., som regeringen nu er blevet enig med SF og Enhedslisten om, og det vil ydermere virke som et beskæftigelsesfradrag, fordi det jo kun er dem, der er i beskæftigelse, som betaler bruttoskat.

Hvis man så ydermere gør det muligt at overføre et uudnyttet bundfradrag fra den ene ægtefælle til den anden, ja, så ville regeringens pinsepakke og nedsættelsen af indkomstbeskat-